

Maarifhane

Sadece Şiir...

Yıl: 1 - Sayı: 2 - Haziran 2018 / Yaz

Mehmet Ali KATIPOĞLU • Fatih TEZCE • Recep ŞEN • Yılmaz YETİŞ • Musa AYDOĞDU
Ramazan ALTUN • Zeki DURSUN • Süleyman ALTUNBAŞ • Ahmet KAFKAS • Orhan KAVGACI
Elif DEĞERMENCİ • Ünal GÜNEŞDOĞDU • Erol Mert UZUN • Osman Giray YAVUZ
Recai AKDEMİR • Yasemin EROĞLU • Halil İMECİ • İnci YILDIZ • İbrahim ŞENEL • İlker KARAKAYA
Rahmi GENÇGÖR • Hatice BARAN • Makbule BAŞALOĞLU • Adem CURAL • Hüma Nur SEL
İrem Nur İNCE • İlker YILDIZ • Ayşe Hatun AYDIN • Birgül BAFRALI • Kevser ÖZDEMİR • Nail Fırat AKAR

MAARİFHANE

Şiir Dergisi

Bafra İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü'nün
yayın organıdır.

Yıl:1 Sayı:2 (Haziran 2018/Yaz)

Üç ayda bir yayınlanır.

Bafra İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü Adına

Sahibi Ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Mehmet Ali KATIPOĞLU

Genel Yayın Yönetmeni

Fatih TEZCE

Editör

Recep ŞEN

Yayın Kurulu

Fatih TEZCE

Recep ŞEN

Musa AYDOĞDU

Yılmaz YETİŞ

Nuriddin ÇELENK

Kapak Fotoğrafi

Kızılırmak Deltası Kuş Cenneti

Baskı

KARDEŞLER Ofset Matbaacılık ve Reklam

Tabakhane Mah. Hacıbaşı Sk. No:12/A

Tel: 0362 543 89 23 - BAFRA

Yönetim Adresimiz

Bafra İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü

Gazipaşa Mh. Şehit Adem Yıldız Sk. 55400

Tel: 0362 543 10 97 - BAFRA

E-posta Adresimiz:

maarifhane@gmail.com

Sosyal Medya Hesapları:

🐦 @Siir_Maarifhane 📘 Maarifhane Şiir

Dergimiz ücretsizdir. Her hakkı
mahfuzdur. Yayınlanan şiirler izinsiz kullanılamaz.

Yayınlanan şiirlerin hukuki sorumluluğu
şiirlerin sahibine aittir.

Yayınlanan şiirlere telif ücreti ödenmez.

Dergimiz basın yayın meslek ilkelerine

uymayı taahhüt eder.

MAARİFHANE'YE MİSAFİR OLANLAR:

Merhaba - Mehmet Ali KATIPOĞLU / 1

Şeyla - Fatih TEZCE / 2

Gün Batarken - Recep ŞEN / 3

Ve Aybüke'm - Yılmaz YETİŞ / 4

İşte Bir Gece - Musa AYDOĞDU / 5

Hatırat - Ramazan ALTUN / 6

Çocukluk - Zeki DURSUN / 7

Halüsinasyonlar - Süleyman ALTUNBAŞ / 8

Film Biter - Ahmet KAFKAS / 9

Kimse - Orhan KAVGACI / 10

Benim - Elif DEĞERMENCİ / 11

Çok Özledim - Ünal GÜNEŞDOĞDU / 12

Bundan Sonra - Erol Mert UZUN / 13

Ana - Osman Giray YAVUZ / 14

Ben Ben Miyim? - Recai AKDEMİR / 15

Gün Güzel Yüreğim - Yasemin EROĞLU / 16

Ömer - Halil İMECİ / 17

Özür De Bir Marifettir - İnci YILDIZ / 18

Öylesine - İbrahim ŞENEL / 19

Süregelen - İlker KARAKAYA / 20

Sen Ben Ve Sabah Ayazı - Rahmi GENÇGÖR / 21

Gönül Ağrım - Hatice BARAN / 22

Gerçekler Limanı - Makbule BAŞALOĞLU / 23

Gözlerin - Adem CURAL / 24

İnci Tanem - Hüma Nur SEL / 25

Ümitsiz Ümitler - İrem Nur İNCE / 26

Sen De Benim Gibi - İlker YILDIZ / 27

Tebessüm - Ayşe Hatun AYDIN / 28

Para - Birgül BAFRALI / 29

Umudun Yolculuğu - Kevser ÖZDEMİR / 30

Yaralı Kuş - Nail Fırat AKAR / 31

MERHABA

Değerli okurlarımız, Bafra İlçe Milli Eğitim Müdürlüğümüzün yayın organı “Maarifhane” şiir dergimizin ikinci sayısıyla şiir yolculuğumuz devam ediyor. Şehrimizden kültür dünyamıza açılan bir pencere oldu Maarifhane. İlk sayımıza gösterdiğiniz yoğun ilgi için teşekkür ediyoruz.

İkinci sayımızda yine öğretmen arkadaşlarımız, Milli Eğitim Müdürlüğü personelimiz ve geleceğimizin teminatı öğrencilerimizin şiirleriyle gönül dünyanıza misafir olmak istiyoruz. Zira biz, şiirin milletimizin gönül dili olduğuna inanıyoruz. Bu dil muhabbet dili, aşk dilidir.

Sözü kıymetli kılan şey onun gönül diliyle olan alakasıdır. Bizi etkileyen, bizi sarsan, ruhumuza işleyen de böyle güzel sözler değil midir a dostlar? Esasen biz de Maarifhane ile bu gönül dilimizi konuşurmaya, şehre, insana bu gönül diliyle dokunmaya gayret ediyoruz.

Şairin ifadesiyle “Âvâzeyi bu âleme Davud gibi sal/Bâki kalan bu kubbede bir hoş seda imiş” diyor ve bizden geriye hoş bir seda bırakmak istiyoruz. Şiir bizim medeniyet pınarımızın pırıl pırıl akan berrak ve gür suyudur, gönülden gönüle yoldur. Bu vesileyle, yeni sayımızdaki şiirlerle sizi baş başa bırakıyor, sizlere şiir tadında günler diliyoruz.

ŞEYLA

Yerde yatan gölgeyi çek çıkar gözlerine
Gözlerin ki yanan bir şehrin en mahrem yeridir.
Sus ki artık dudakların görünmesin
Utaniyorum bir kaçış şarkısında yalnızım.
Sevmek mi zor demiştin de şehir susmuştu
Hayır Şeyla, zor olan kelebeğin ömrü.

Gidiyorum anlamıyorsun,
Kanatlarım rengârenk Şeyla
Her bir renk senden durum özeti
Turuncuda ayrı bir ızdırap,
Siyahında senden bir reva.
Seviyorum anlamıyorsun,
Şeyla!

Şeyla, senin için bu yanan ışıklar
Sakarya Köprüsü'nden göç ediyor kelebekler
Daha beyaz hep beyaz olsun kanatlarım
Sesin sesime eklensin şarkılar tam olsun.

Kervanda unutulmuş en değerli eşyadır sesin
Geride kalanlar yetişmenin derdinde sana
Evet Şeyla,
Kelebek ve ipek tamamlar seni.

GÜN BATARKEN

Kızıl renge boyanır gün batımında sema,
Kıpkızıl olur deniz, uzaktan eder nida.
Dağlar sevda renginde, figan eder esen yel,
Kaybolur kızılılıkta, uzaktan sallanan el.
Ah bu yaz akşamları, geceye kapı açar,
Vedasız çekip giden günler maziye kaçar.
Efkârıyla ölçülür gecelerin kıymeti,
Denizin şarkısında, uzakların hasreti...
Sancı girer bağına, bıçak gibi saplanır,
Gurbette geçen günler, söyle nasıl hesaplanır?

Yuvasına döndü hep, uçtu deniz kuşları,
Çıkamadım bir türlü, içimde yokuşları.
Bana mı küstü yoksa nereye saklandı ay?
Deli gönül içimde, sanki gerilmiş bir yay!

Anlat yaşlı balıkçı, kaldık işte baş başa,
Kaç günü uğurladın, işaret koyup taşta?
Dalgalara karıştı kumsaldaki mısralar,
Mavi renge boyandı şiirinle deryalar.
Gün batımı renginde, doldur demli çayından,
Biz de nasiplenelim muhabbetin payından.
Balıkların dilinden anlayan adam söyle!
Bana denizi anlat, otur karşıma şöyle.
Bir balık olsam ben de, mavi sulara dalsam,
Gönlümün götürdüğü yerde eylenip kalsam.

VE; AYBÜKE'M

İcazetli zikirdir; Aybüke'm yakarış bu
Ve kuşlar gök hükmünde al hüzne karışılar
Acz'i bu, Safi'si bu; bir dergâha varış bu
Bağbanlar mahzunlaşmış güllerle konuşurlar
Yerim yok gülistanda bahçıvanım ben; desem
Koptu uçurtma ipim; göç yoluna su serpsem

Umulur; raptolmasam firakını az bilsem
Dağıma da günbegün vuslat miktar çiğ düşse
Kar öpse saçlarımı gözlerinde biriksem
Yol ettiğim türbeler çılgılıma yetişse
Aybüke'm korkum şu ki zülf-i yar'e dokundun
Can acıtır zülfikar ilmekli dala kondun

Ve mahkumlar üşürdü ellerimle görmüştüm
Tırpanlanan yıldızlar sürüldü gökyüzünden
Sayılmadık şafakta gözümle sürünmüştüm
Senden sana kaçışsam gelir miydin izinden?
Aybüke'm binlerce kez hep sesinle susuştum
Ürperip sensizlikten ruhuna sinmiş kuştum

Deşildikçe voltalar soğumuş topuklardan
Fırlatılan bakışlar boşlukta kaybolurdu
Seyirttiğim güneşi söktüler de semadan
Mor menekşem Aybüke'm; karardı da ay oldu
Sükutlu sitemlere besmeyleyle dil büktüm
İsyan benden büyüktü; ben isyandan büyüktüm

Bekleşen kuşta yoksun, yaklaşan kışta yoksun
Meczip olmak ne zordu; çile, yıldız çiğnemek
Ben türkünü belerken; bağrımda sen oyuktun
Derunumda salıncak; ekmek demek nan demek
Ses verdikçe tel örgü kuşlar senle parlardı
Aybüke'm yokluğunu delirmek toparlardı

(Merhum A.Cahit Zarifoğlu ve Cemal Safi'ye saygıyla)

İŞTE BİR GECE

“Sevda’ya”

İşte bir gece,
Elimdeki fotoğrafın
...
Ay düşüyor odama.
Perdeyi tam kapatmamışsın.
Gözlerine takılıyorum.
Saat kaç, biliyor musun?
Düşlerim var geleceğe dair
Saat on iki buçuk
Parlayan bir gözün
Gece yarısını geçti
Derûnî bir bakışın
Gözlerin parlıyor ay ışığında
Güzel bir görünümün...
İşte fotoğraf, işte aşk...
Merakım var gözlerine
Aşkın güzelliği ancak bu kadar...
Harfler, kelimeler arkadaşım
Kelimeler ise kifayetsiz...
Aşkınla kendimden bîhaber miyim?
Zaman ilerliyor, yavaş
Nefesim kesiliyor, yaşıyor muyum ben?
Gece sabaha ermiyor, neden?
Aşğım, merakım var gözlerine
Çeyrek saat geçmiş geceden
Gözlerin bana hep seni,
Ve her saniyesi, ayrı bir yavaş
Gözlerim sana hep beni hatırlatıyor
...
Dilim, dilim tutuluyor Sevda!
Artık, yüreğim yüreğinle konuşsun.
Fotoğrafın ki elimde hâlâ
Ve bir şarkı yankılanıyor kulaklarımda.
“Seninle tattım ben her mutluluğu.”
Özlemler bakıyorum gözlerine.
Ve ben, derin bir aşk içindeyim.
“Dolarım havaya nefes olurum.”
Ay ışığı değil de, Sevda!
Odaya düşen sen miydin?
Ruhumda, aklımda, gözlerimdesin.
“Kış göstermem sana, ben hep baharım.”
Aşk bir, Sevda iki hece
Sana hasretim yine, ben bu gece.
“Gülü susuz, seni aşksız bırakmam.”
Geçmiyor, geçmiyor saniyeler Sevda!
Gece bir vakit, vakit erisin
Ve olsun istiyorum sabah
Ömrümden canımdan ne istersen al
Karanlık geceme ay ışığı oldu gözlerin
“Gülü susuz, seni aşksız bırakmam.”
Ve gözyaşlarım suladı gözlerini Sevda!
Bil, istedim.
Hissiyatım verdim bu gece sözlerime
Merakım var sevgilim, hep gözlerine

HATIRAT

Hayatı bulanık seraplarından tanırdık
Varlığı yokluktan
Kızılderili bir ata binmekti yaşamak
bizimçün
Netameli bir durgunluğun engininde
Dolunayın boyadığı her gece
Kendini sarar sarar içerdin sen
Bir hikâyemiz vardı
Usulca gelip sokulan
Ve usulca hırkasını alıp giden
Kahramanlarımız
Sonra saçları makas bilmeyen
Gözleri güneş
Sözleri sancı gibi
Sevgililerimiz
Çağlarımızın genci
Deniz dudaklarıyla yıpranırken
Her bildiğimizi
“Bir” bildiğimize adayan
Bizler değimliydik.
Bizler değimliydik
Düşünürken ağlamak şart koşulan
Bizler değimliydik
Hayatla dimdik duranlar ayakta
Yarını bu günden dün kılanlar
Bizler değimliydik
Görüyoruz mahir demagoglar
Taze yalan devşiriyorlar
Her doğan ağlıyor nedense
Zamanı bölüyoruz karşılığınca
Sevinç sepetleri örüyoruz
Şafak hasadı için
Mahlaslarımız ellerde
Biz suskun, biz kederli, biz yenik
Paranoyak bir oyun düşüyor bahtımıza
Biz sen ve ben
Bay bunalım bay tebessümle
Bay ikilem bay tereddüt
Ve bay sempati ile
Bölüşüyor sahneyi
Bir beş kişi bir evde dört kişi
Değimliydik zaten hepsi

ÇOCUKLUK

Yahu biz eskiden ne güzel çocuklardık,
Pasko diyerek birincilik yarışları yapan,
Çelik çomak ve fildiş oynayanlardık.
Yağ satan, bal satan
Ama yağa bala hile katmayanlardık.

Mutluluk için büyük şeylere ihtiyaç duymayan,
Bakkaldaki bir cam şekere hayran olanlardık,
Akşam babamızdan sakız bekleyen,
Unuttuysa haftaya alır mısın baba diyenlerdik.

Aşağı mahalle, yukarı mahalle maç yapan,
Maçın spor olduğunu bilenlerdik,
Galip, mağlup omuz omuza, kol kola,
Evin yoluna revan olanlardık.

Kiremitten kapan yapıp kuş avlayan,
Etrafını saman ve yemle süsleyenlerdik,
Avlayamadığımızda emeğimize,
Avladığımızda kuşa üzülenlerdik.

Cumartesi Türk Sineması,
Pazar Western Filmi izleyen,
Sonra tahta tabancayla birbirimizi vuran,
Ama birbirimizi asla arkadan vurmeyenlardık.

Gittin ey çocukluk, gittin ama çok şey kattın bize,
Dürüstlüğü, sabrı, bağışlamayı sendeyken öğrendik,
Kardeşliğin galip gelmekten kıymetli olduğunu,
Bencilliğin dalalet, merhametin asalet olduğunu,
Velhasıl bütün zenginlikleri sen verdin bize,
Güle güle çocukluğum güle güle.

HALÜSİNASYONLAR

Güvercin kahvesi gözlü kadınım,
Elinde bir gonca gül
Yüreğinde azgın fırtınalı bir Akdeniz
Gözlerinde bir intihar mavisini,
Mor, estetik bir endişeyle
Gelip dayandın kapılarıma

Papatya düştü kardelenin üstüne

“Yanar yüreğim yanar, kim ne bilür halumi??”

Ve şimdi
Kafiyesiz marşlar dökülüyor dilimden
Trenler altında kalıyor
Ona yanışımı anlatamayışlarım
Vakit tökezliyor
Prematüre maviler tur atıyor etrafımda
Sözlerim dilime zindan oluyor

Gör, bak ne hallere kaldım!
Kerpiçten örülmüş bir evin serinliğindeyim
Hüznümde dağların dumanı ve ayrılık var
Göğsüme gömülü imanım gibi hâlâ sevdan
Bakışlarım ara sokaklarımda arar seni
Bir yakınçağ sancısını taşıyorum duygularımda
Çoğul yalnızlığımı saklarım sol cebimde
Üst üste, alt alta, yan yana gelip
Beni tokatlayan salt ihanetlere gülümserim

Ah bu yalnız geceler
Ah bu sensiz geceler
Ah bu serin,
Ah bu haşin,
Ah bu ayrılık kokan
Ah bu rengârenk rüzgâr
Halüsinasyonlar gördürür
Ve mavi bir papatya usulca bırakır kendini toprağa

“Yanar yüreğim yanar, kim ne bilür halumi??”

FİLM BİTER

Film biter..
Hayat gerçeğe döner..
Türkan Abla, Kadir Abiye aşık olur..
İmkansız ve acılı aşklar..
En çok Sadri Abiye yakışır..
Buğulu sesiyle anlatır..
Fakir ama gururlu gencin hislerini..
Tutmayın..
Daha sahilde sardalya tutmaya gidecek..
Mahallemizin Sadri Abisi..
Yine de film biter..
Yeni ve başka filmler başlar..
Hayat gerçeğe döner..
Cüneyt Abi bazen bir doktor olur..
Cana can katar..
Bazen bir Bizans prensinin canını yakar..
En çok da prenseslerinin..
Filiz Ablaya aşık olur gençler..
Hülya Ablayla ağlar..
Yine de filmdir, biter..
Hayat gerçeğe döner..
Bizimkisi de bir filmdi..
Ve bitti..
Ağlayan gözlerim artık gülüyor..
Ellerimde solan papatyalar yeniden canlanıyor..
Biraz üzüleceğim elbet..
Her filmde olduğu gibi..
Ama film biter ..
Hayat gerçeğe döner..
Annemin bahçesindeki incir ağacı..
Bir de ceviz..
Derdimi dinleyecek sanırım..
Altında yakacağım semaver ..
Hem yanacak hem dinleyecek beni..
Acıyan yanıma..
Sağlamından bir tutam tütün de saracağım..
Acıyı dindirir..
Unutturmaz ama..
Şimdi sen de ..
Yepyeni bir film daha aç..
İçinde bol kahkaha, bol gözyaşı olsun..
Sevenler kavuşsun..
Kötüler kahrolsun..
Filmler biter ..
Hayat gerçeğe döner..
Sen yine de keyfini çıkar..

KİMSE

Yürüyoruz yasla bastırılmış olsa da
Gülüşün gecenin örtüsü
Gözlerime yumardım derinden
Körü körüne
Gönlü geceler tutmuştu düşler boyu
Hüzünle uslanır sabahlardım
Ve vakit yetişir
Çağlar tükenmiş
Ölü ismine bağlanmış gibi
Bu sözlerin kuytusunda
Çırpınan uzaklıklarla
Hiç kimsenin adı kalır

BENİM

Gördüm sırtında mont olmayan çocukları,
Sardım, sarmaladım, ısıttım, sevdim.
Savaşım iki kelime daha öğretem diye.
Yemyeşil kırlarda yollarını beklerken,
Tarlada çalışan çocukları gören gözler ben miyim?

Yürüdüm, çok yollar yürüdüm,
Karanlık sokaklarda gözü kara,
Zaman yetiremediğim sevdalara vardım,
Güldüm kahkahalar dolusu, ağladım haykırırcasına.
Zamanına yetişemediğim sevdalarda,
Şimdi yalnız yürüyen bu ayaklar ben miyim?

Tutundum sımsıkı hayata,
Baktım, dinledim, sorguladım, öğrendim,
Bir adım atsam varabileceğim vuslat.
Dokunsam yıkılacak harabeye dönmüşken,
Bu bomboş kalan eller ben miyim?

Anlattım bağıra çağıra,
Sevda nedir, dert nedir?
Yaşadım birebir, serdim ortalığa,
Anladım duymak istemeyenleri, vazgeçtim, sustum,
Şimdi konuş diyen seslere lal olmuş dil ben miyim?

Sevdim...
Ölümüne...
Dünyaya meydan okuyan kalbim,
Cesaretsiz bakışlarla kırılırken,
Korkak yüreklerin aşk dediği,
Sevgisizlikte boğulan yürek ben miyim?

ÇOK ÖZLEDİM

Adım adım gezdiğimiz,
Sahilde taş dizdiğimiz,
Kuşlara yem verdiğimiz,
Oraları çok özledim.

Birlikte bir şeyler yemeyi,
Kırmızı güller vermeyi,
Seni seviyorum demeyi,
Ayrı kaldık çok özledim.

Dokunduğun o taşları,
Savurduğun o saçları,
Uçurduğun o kuşları,
Ayrı kaldık çok özledim.

Sevgin daima kalbimde,
Her şeyimde hayalimde,
Bil ki ölüncesine hem de,
Ayrı kaldık çok özledim.

BUNDAN SONRA

Oysa canıma can katardım gülüşünden.
Sakındım seni kışın soğuşundan, yazın güneşinden.
Onca zaman yılmadan koştum peşinden.
Bitti... Sen koş artık, “bundan sonra”

Şimdi lale, sümbül, gül olsun
Bana olan sevginden tutuşup yansın
Rüyalarım, şiirlerime kahraman da olsun
Bu sondu. Yok, artık “bundan sonra”

Ne senli rüyalar görmek istiyorum.
Ne senli hayaller kurmak istiyorum.
Senin olmadığın yeni bir hayat istiyorum.
Yeni hayatıma da girme, “bundan sonra”

Zerre kadar değer yok artık gözümde.
Durmadın, duramadın verdiğin her sözünde.
İndir artık ne kadar maske varsa yüzünde.
Yüzünü bile görmek istemiyorum, “bundan sonra”

Bana değil benden başka ne varsa onlara inandın.
Her halinin ayrı bir tadı vardı. Kalmadı artık tadın.
Bitirdi seni, o bitmek bilmeyen meşhur inadın.
Sildim seni. İnan artık buna, “bundan sonra”

Vefasızlığın bir iki değil, yüzü bile aştı.
Acından gözyaşıma kanlar karıştı.
Zamanla yüreğim buna da alıştı.
Hal hatır bile sorma artık, “bundan sonra”

Yeter ama ızdırabın da bir sonu olmalı.
Her çektiren karşılığını bulmalı.
Söz bitti. Şimdi artık susmalı.
Bir selam bile gönderme,” bundan sonra”

ANA

Dün gece yine düşüme girdin ana,
Saçımı okşadın, öptün kokladın.
Öyle bir baktın ki hasretle bana,
Ta derinime oklar sapladın.

Doynamadım aileme ne de sana,
Gurbetmiş benim kaderim ana,
Gençlikte düştüm yollara,
Dönemedim bir daha darılma bana.

Hasretin her gün bağrımnda kor oldu,
Bazen yüreğim kabardı, gözlerim doldu;
Gençliğim bahardı gurbette soldu,
Tek oğlun maalesef Samsun'da kaldı.

İsterdim ihtiyarlık kapın çalınca,
Ellerin tutmaz benzin solunca,
Hiç olmazsa yaş kemale erince,
Ben bakaydım sana ömrüm boyunca.

Duydum geçende hasta olmuşsun,
Ablama dayanıp yardım almışsın,
Sessizce uzağa bakıp dalmışsın,
Oğlum gelsin diye haber salmışsın;
Bırakmıyor gurbet affet be ana,
Elim kolum bağlı dönemem sana...

BEN BEN MİYİM?

Hayallerim vardı benim kâğıttan uçak yaptığım,
Giderdim onunla başka başka yerlere.
Kâğıttan gemilerim vardı,
Engin denizler aştığım, götürürdü beni uzak ülkelere.
Uçardım ben düş kurarken alır götürürdü rüzgâr,
Beni gökyüzünün en ücra köşelerine.
Bilyelerim vardı sarı, siyah, mavi,
Oynardım arkadaşlarımla kardeşçesine.
Büyüdüm ben artık ne düş kaldı, ne uçak, ne de gemi,
Şimdi her yer buzdan kristaller gibi,
Kanatlarım yok artık hayallerim ise sandıklarda kilitli,
Girift bir bilmeceyim ben,
Arıyorum kaybolan benliğimi...

GÜN GÜZEL YÜREĞİM

Pencereden gün ışığı
Girince usulca perdeyi aşır,
Aydınlanır ruhum
Gülüşüme yansır huzur,
Hey bahar iyi ki geldin,
Ver yaprağa yeşili
Ver toprağa bereketi,
Rabim huzur versin
Nefes aldığımız her güne...
Göge bak gözlerim
Gör mavinin uçsuz bucaksız berraklığını
Sil üzerinden
Fesat namert insanların bakışını.
Özgürce
Aldığın nefesin, işlesin damarlarına
Yaşıyorum inadına,
Yaşıyorum varım diye
Haykır tüm hücrelerinle
Merhametinle
Tut elinden masum yavrunun,
Gülüşüne selam ver,
Mer-ha-ba...
Gün güzel başladı yüreğim,
Onu kirletene izin verme...

ÖMER

Nice koç yiğitler geldi cihana,
Hamza'ya eş oldun aslan Ömer'im!
Sorsalar Yavuz'a, Sultan Mehmet Han'a;
Razıdır senden ceddimiz Halis Ömer'im!

Çıkmıştı darbeci gece ininden,
Alnına kurşunu çaktın yiğit Ömer'im,
Kaçamadın şeytanın askerlerinden,
Şehadete koştun kurban Ömer'im!

Ulubatlı'dır tarihte senin namın,
Düşürmedin sancağını İslam'ın,
Kahramanmaraşlı Sütçü İmam'ın,
Torunusun sen Faruk Ömer'im!

Tarih seni kahraman yazacak,
Seyit Onbaşılar sana selam duracak,
Nice bebelere ismin konacak,
Sen ne büyüksün koca Ömer'im!

ÖZÜR DE BİR MARİFETTİR İNSANI İNSAN YAPAR

Özür de bir marifettir
İnsanı insan yapar.
Gönül alır, sevgi eker,
Şeytandan uzak tutar.
Kibir yapma arkadaşım bu dünya gelip geçici.

Güzelliklerden beslen,
İyi niyetten uzaklaşma,
Sevmek de bir marifettir,
Kibir yapma arkadaşım bu dünya gelip geçici.

Bir dost düşün hep yanında,
En iyi ve en kötü anında,
Sen onları kırdığında,
Kimse kalmaz etrafında,
Kibir yapma arkadaşım bu dünya gelip geçici,

Bir tokat yersin Allah'tan,
Sonra dersin aman ben ne yaptım,
İlahi adaletten şaşma,
Özür de bir marifettir, insanı insan yapar,
Kibir yapma arkadaşım bu dünya gelip geçici.

ÖYLESİNE

Öylesine sevdim seni,
Yüreğine girmeden,
Sana dokunamadan,
Ellerini tutamadan,
Sadece, öylesine sevdim seni!
Beyaz bir gül gibi,
Masumiyetini sevdim senin,
Öyle uzaktan, usulca, yaklaşmadan,
Sevdim seni öylesine...
Bir yudum su gibi,
Kuru bir ekmek lokması gibi,
Hava gibi, deniz gibi, çiçek gibi,
Bülbülün gülü sevmesi gibi sevdim seni.
Güzel kokunu koklayamadan,
Gözlerinde ben olmamı istedim,
Başkasını sevdiğini bildiğim halde,
Umutsuzca, çaresizce,
Sevdim seni.
Sol yanımda olmanı istedim hep,
Adını, seni sevdiğimi dağlara, taşlara,
Boğazım yırtılırcasına söyledim de,
Bir tek sana söyleyemedim.
Seni sonsuza kadar kaybederim diye.
Cesaret edemedim,
Öylesine büyüttüm sevgimizi,
Öylesine, öylesine sevdim seni.

SÜREGELEN

Öncesi olmayan sürgünlerimin
başladığı şehir...
Yüzler ve gözler aynı değil.
Düşüncelerimin kayalık bozkırında.
Tedirgin karanlıkta,
suskun çığlıklar.
Ve nefes almaya korkanların yeri...
Çöp kamyonları geçirdi geceleri,
sevdalar toplardı caddelerden,
yitirilmiş aşkların bedenlerini.
Umutsuz insanlar sokağından,
ayakkabısız çocuk cesetleri.
Yürekle olmasa da,
kaç kürekle gömülürdü?
Mezarlıklar alır mıydı acaba?

SEN BEN VE SABAH AYAZI

İşte bak yine sen düştün aklıma,
Üstümde palto, gecenin karanlığında...
Yağmur damlaları vuruyor sırtıma,
Ayaklarım da ıslak ama üşümüyorum,
Çünkü hayalin de olsa sen varsın yanımda.

Benim senin içinde olmadığın bir
Hayalim bile olmadı.
Tüm yarınlarımda sen vardın,
Gençliğimi, yaşlılığımı, sevgiyi, özlemi,
Kısaca hayatımın güzelliklerini,
Sen getirdin gönlüme.
Bir ömür yetmez ama seveceğim seni
Ölümüne.

Bak yine düştün aklıma sabahın ayazında,
Sırtımdaki palto nemli, ayaklarım uyuşmuş,
Bir bankın üzerinde sabahlamak ne zormuş!
Ağaçlardan sonbahar yaprakları savruluyor,
Bu kuru öksürük içimi kavuruyor.

GÖNÜL AĞRIM

Sevdiğim, yârenim yoksun yine bu gece
İçimi dağlarım sensizliği sevdiğimde
Sensizlik içimi çok yaktı bilmesen de
Olsun ben seviyorum ya, sen sevmesen de
Hasretin geldi yine bu gece
Senin de haberin var mı bu tecelliden?
Bir gün bahar gelecek mi sence de?
Tenimdeki aşk kaybolur mu böylece?
İçimin közleri dağılıyor bir bir
Gelmiyorsun ya ondan içim kil kir
Düğümlemiş içime bir kor
İçim her gün bir parça senden kalır hor
Sensiz mutlu olmak gönlüme çok zor
Gel, gelmezsen yanarım kor kor
Ömrümü al da bir seni ver bana
Sen taşıyorum içimin yangınlarında
Her gün seni koparıyorum yaralarımın
İlahi aşk nâme de Yaradan'ımdan
Seni istedim namaz sonu dualarımda
Sensizlik içimin ölümü
Beni her gün bitiren bir sömürü
Gel, gitme göstermeden yönümü
Ömrüm gelmezsin ya bir türlü
Sensiz geçti ömrümün, en güzel düğünü
Acım olmazsa nasıl yazarım sana
Sen benim içimin en hassasınsın ya
Gönlüm senden vazgeçmeyecek unuttu
Bu yoklukta nasıl vazgeçerim umuttan
Yokluğunu seyrediyorum umutsuzca
Sensizlik uçsuz bucaksız bir yarımada
Umutsuzca yaşayamaz insan ama
Umutsuzluk sardı bu gönlü yana yana
Seni sevmek yüreğimin mutluluğu
Geceleri ay ışığında yolculuğum
Olmazsa yüzün, gözün, umudum
Çok sürer gibi bu mutsuzluğum
Bu mutsuzluktan kaçıp sana geldim
Aç gönlünü de birazcık dinleneyim
En âlâ sensin benim memleketim
Ömrüm yettiğince seni beklerim sevgilim
Damarlarımda bir bir geziyorsun
Biliyorum sen beni hiç sevmiyorsun
İçimdeki en acı yangınımsın
Sen benim aklımdaki anılarımdasın
Hâlâ hayallerimin baş tacısın
Sevdiğim, sen benim gönül ağrısın

GERÇEKLER LİMANI

Gardı kırılır gönlümün,
Aklımın hayalleri son durağa gelmeden
İniverir gerçekler limanına.
Hayatın dimağında
Kurumak üzere gençlik.
Tutsam kolundan yetişemem,
Çağlayan ırmaklara karışmış
Göremem, bulamam.
Yorulmuş, tükenmek üzere
Biçare emekleri.
Aynalar yalancı,
Avutur durur herkesi;
Hep sahte gösterir,
İnsan görüldüğü gibi midir?
Hayır, yeis kör etti gözlerimizi;
Beklerim, belki bulurum,
Zaman en iyi dost.
Uzaklar yakın oldu şimdi,
Kaybolan sözlerde kendimi sorarım.

GÖZLERİN

Deniz kadardı gözlerin,
Her bakışımda geçiyordum kendimden.

Övülmeye deęen gözlerin,
Ve benim sınırlı kelimelerim.
Hangisiydi kötü olan?
Övdüklerim mi, yoksa övemediklerim mi?

Herkesin sahip olmak istedięi deniz,
Ve benim olmasını istediğim, benim olmayan gözlerin.

Dalgalar mıydı denizi güzelleştiren?
Yoksa ay mıydı denizi böyle gösteren?
Gözlerinin güzelliği senden miydi?
Yoksa benim seni güzel gören gözlerimden mi?

Vakti zamanında aydan
Hüküm giymiş denizdi gözlerin.
Ben, olmaya razıyken o hükümlü,
Beni o denize bakan toprak eyledin.

Fazla uzağımdaydın aslında,
Ama bir tek yakın sendin.
Toprak ve deniz kadar yakındın,
Yakın olduğun kadar uzaktın.

Deniz gibiydi gözlerim,
Seni her gördüğümde dalgalanan ıslanan...
Deniz gibiydi aslında gözlerin,
Baktıkça huzur dolduran.

İNCİ TANEM

Bir gün karşıma çıktığında,
Yüreğimi kor ateşlerle yakacağını bilseydim,
Dünyanın karanlığına aralık bakan gözlerimi
Onun aydınlığına açar mıydım?

Gözlerimden düşen iki damla gibi,
Sözlerin çare olamadığı acılara şahit oldum.
Ömrümü heba ettiğim varlığın içinde koskoca bir yok oluşum gibi,
Onsuzlukta dinmeyen hasret sancıları gibi.

Ucu bucağı olmayan bir acının içinde savruluyorum.
Anlamak istiyorum,
Hangi yürek bu kadar merhametsiz olur?
Sokak sokak, acı çeke çeke
Her adımında tüm hüznlerimin
Vuslata giden yolun bir parçası olması için dua ediyorum.

Acılarımı al Allah'ım...
Yüreğimin yangınında aklımı kullanacak zaman ver bana.
Güzel günler için haşlanmayı göze aldır bana.
Bir çılgılık var içimde,
Her gece yüreğimden gelen.
Bir de o...
İnci tanesi gibi gözlerimden dökülen.

ÜMİTSİZ ÜMİTLER

Unutmanın zorlu yokuşu
Eksiliyor ayaklarımın altında
Kaçmak kurtulmak içindir
Adımlarımı yavaşlatıyorum

Kuşlar uçuşuyor gülüşünde
Sen bana bakıyorsun ve ben
Göz göze gelmemenin
Amansız savaşını veriyorum

Doğrularım ve yanlışlarımca susuyorum
Gitmek acı çekmek içindir belki
Ya da kalanlar unutmazlar
Bilmiyorum

Hayat okur onu aşk romanlarınca
Ben ümitsiz şiirler yaşarım
Dudağına buse düşerse sokağımda
Umutlanırım

Umudun kırılmaz heykellerini diktim kalbime
Ki ben eririm seni her gördüğümde

SEN DE BENİM GİBİ

Sevgiyi sığdırabilir misin avuç içine?
Gökyüzü sığdığı kadar mıdır pencerene?
Sınır koyabilir misin yarınlara önüne?
Sevgiyi çiz desem beyaz zemine,
Çizebilir misin?
Değebilir misin parmak uçlarınla tenime?
Yürekten seveni kırabilir misin?
Dilsiz sevgiliyi sağır misali
Gerçekten sevebilir misin ?
En güzel zamanında
Gölgesine ışık tutabilir misin?
Gecenin o siyah perdesini,
Onun gözlerinden çekebilir misin?
Çiğ düşmemiş bir akşam arifesinde,
Ona sevdiğini söyleyebilir misin?
Onsuz gecelerde
Hep şiir defterim kalıyor geriye,
Kala kala eski yıpranmış bir şiir defteri.
Okudukça onu düşünüyorum,
Düşündükçe şiir yazmak geliyor içimden.
Hakimi olduğum mahkemede tek suçluymuşçasına
Müebbetle çarptırılıyor gönlüm.
Sensiz olmak dokunuyor kalbime
Şuursuz bedenim senle kendine geliyor belki de
O gülüşü gördükten sonra yeşeriyor gönlüm..
İşte sevgi böyledir be dostum
Sen de seversin bir gün benim gibi
Belki sen birilerini, belki birileri seni ...

TEBESSÜM

Gülümse, gülümse ki
Yaşamın aydınlansın
Gözlerindeki parıltı karanlığa karışmasın
Sadece sev ne olursa olsun sadece sev
Sev ki sevilesin.

Affet beni
affet ki içindeki tortular tıpkı yağmurun sokaktaki tozları temizlediği gibi
sürüklenerek kaybolsun
Çıkaramam içimden seni
Kurumuş bir çöl olmuşsun
Ama ruhun susuz kalmış
Ve şimdi gökyüzüne çevir gözlerini
Askıda duran bulutlara
Ayakta durun emri
Teninde hissettiğin rüzgarın şiddeti yaprakları sallar, sakın ve hafif
Kesintisiz kıpırda emri
Ve düşün şimdi, ruhunun suyu bunda saklı.

PARA

Bu dünyada her şey para meselesi,
Ne akrabası umrunda, ne ailesi!
Bir kâğıt parçası değil mi, neyin nesi?
Ölüm başındayken neyin acelesi?

Gidiyor hayatından bir yıl daha,
Sımsıkı bürümüş gözlerini para,
Fark et artık başkalarını da,
Hayat aslında yanı başında.

Yolcu geldin işte gidiyorsun dünyada,
Yarın yaşayacağın belli mi burada?
Belki sadece bir hafta...
“Akletmez misiniz?” emrini duysana!

İnsanlık artık şahsiyet meselesi,
Ne taklidi lazım, ne gerçeği,
Soldukça yüzünün çizgisi,
Ne olur elindeki paranın reçetesi?

UMUDUN YOLCULUĞU

Burada şeklin önemi var, duyguların değil.
Burada her yer gökyüzü görünür,
aslında pranga ve demirdir.
Ve insanları düşünmez,
tek dertleri emirdir.
Ve burada görünür dağ gibi hayaller nasıl eritilir.

Ölüm aklımı çecek gibi olur da
aklıma yeşermemiş umutlar gelir.
Burası üzeri kar kaplı bir toprak,
elbet güneş karı eritir.
Erir karlar, umutlar yeşerir...
Belki de umutların yeşermesi için donmak gerekir.

YARALI KUŞ

Yürüyorum aya doğru,
O yerinde sabit.
'Gelemem gelme' diyor,
Hak beni burda kılmış;
Ben yürüyorum yine.
Tepenin ardına varıp,
Daha yakın bakayım diye.

Aldatır dünyanın her işi
Gider gelmez başka güneşe,
O doğar ama her gece,
Ya gökyüzünde,
Ya tepede.
Bahar olsa son bahar,
Yaz olsa kış,
Yalan dünyada ben bir kuş,
Semayı delmeye çalışan;
Hafif tüylü,
Kar beyaz,
Her gece ona bakan.
Gönlü boş yaralı bir kuş.

*Çaycı, getir, ilaç kokulu çaydan!
Dakika düşelim, senelik paydan!
Zindanda dakika farksızdır aydan,
Karıştır çayını zaman erisin;
Köpük köpük, duman duman erisin!*

Necip Fazıl KISAKÜREK